23/09/2023

Ο Εσπερινός του Αγίου Ιωάννου του Βραχωρίτου στο Αγρίνιο (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στην Ακολουθία του Εσπερινού της εορτής του Αγίου Νεομάρτυρος Ιωάννου του εν Βραχωρίω μαρτυρήσαντος, χοροστάτησε το απόγευμα της Παρασκευής 22ας Σεπτεμβρίου 2023, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Ο Εσπερινός τελέσθηκε στο ομώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου, που έχει ανεγερθεί στον τόπο του μαρτυρίου του, κάτω από τον πλάτανο όπου τον αποκεφάλισαν οι Τούρκοι στις 23 Σεπτεμβρίου του έτους 1814, πλησίον του μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού του **Αγίου Δημητρίου Αγρινίου**.

Κατά το κήρυγμά του τόνισε, ότι κάθε εποχή και κάθε ιστορική συγκυρία έχει να αναδείξει για την Εκκλησία μάρτυρες και αγωνιστές της πίστεως. Πλησίον του Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου, του Μεγαλομάρτυρος του 3ου αιώνα μαρτύρησε τον 19ο αιώνα ο Νεομάρτυρας Ιωάννης ο Βραχωρίτης. Και οι δύο Άγιοι ακολούθησαν κοινή πορεία και εξίσου όμοιο ήταν και το επίγειο τέλος τους.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού αναφέρθηκε στα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα της εποχής, κατά την οποία έζησε ο **Άγιος Ιωάννης**, όπου όλα «τα ‘σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά», στάθηκε σε τρεις κορυφαίους σταθμούς του βίου του και παρέθεσε πνευματικά διδάγματα.

Ο πρώτος σταθμός είναι η κλήση του Αγίου που συνέβη εδώ, στο προαύλιο του **Ναού του Αγίου Δημητρίου**, όπου συναντήθηκε με τον τότε Εφημέριο του Ναού και το ενδιαφέρον του Δερβίση Χασάν στράφηκε στην χριστιανική πίστη και ακολούθησε η συστηματική πνευματική επικοινωνία με τον ταπεινό Ιερέα. Μέσα στη μυστική και μυστηριακή αυτή επικοινωνία τελεσιουργήθηκε το μυστήριο της κλήσης ενός Οθωμανού, Τούρκου Δερβίση στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη.

Αναφερόμενος στην προσφορά της Εκκλησίας κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε μεταξύ άλλων: *«Αλήθεια, αδελφοί μου, πόσα οφείλουμε στην Εκκλησία, η οποία υπήρξε η μάνα για το αδούλωτο γένος των Ελλήνων τα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς; Αναλογιστείτε τί θα ήμασταν σήμερα, αν δεν υπήρχαν αυτοί οι απλοϊκοί και αγράμματοι παπάδες εκείνα τα χρόνια. Αυτοί κρατούσαν υψηλά την σημαία της πίστεως. Αυτοί κρατούσαν ζωντανή τη συνείδηση των σκλαβωμένων Ελλήνων. Αυτοί κρατούσαν ζωντανή την ελπίδα της πνευματικής αναστάσεως του Γένους. Λησμονούμε τον εθναρχικό ρόλο που ανέλαβε η Εκκλησία, τόσο τα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, όσο και τα πρώτα χρόνια της συστάσεως του ελληνικού κράτους».*

Ο δεύτερος σταθμός είναι η νέα ζωή του Αγίου, μετά το **Βάπτισμά του**. Τότε γεννιέται μέσα του η διπλή έκφραση της θρησκευτικής και της εθνικής συνείδησής του. Γίνεται Χριστιανός και ταυτόχρονα αισθάνεται ότι είναι και Έλληνας. Το Βάπτισμα ήταν διπλό• στην κολυμβήθρα της πίστης και στην κολυμβήθρα της εθνικής συνείδησης. Για αυτό και δεν υπερασπίστηκε μόνο την πίστη του, αλλά και προστάτευσε τους καινούργιους ομοεθνείς και ομοδόξους του.

Ο τρίτος σταθμός της ζωής του Αγίου είναι το μαρτυρικό του τέλος. Εδώ, σε αυτόν το χώρο, όπου έλαβε το φως της κλήσης και έγινε η απαρχή της εισόδου του στη χριστιανική πίστη, εδώ που έγινε η πνευματική του μήτρα, έγινε και ο επίγειος τάφος του. Εδώ, όπου έχυσε τα δάκρυα της χαράς, όταν μυήθηκε στο μυστήριο της πίστης, έχυσε και το τίμιο αίμα του, κατά τον μαρτυρικό του θάνατο.

Ο Σεβασμιώτατος κατέληξε λέγοντας: *«Αισθανόμαστε ολοζώντανη την παρουσία του Αγίου, τον επικαλούμαστε, εκζητούμε την μεσιτεία του και αναμένουμε την πρεσβεία του. Θεωρούμε το δικό του παράδειγμα, ως διαχρονική παρουσία και έμπνευση για τη δική μας ζωή και παραμένει η παρουσία του ολοζώντανη μέχρι και σήμερα, για να αποτελεί πηγή έμπνευσης και ενδυνάμωσης για όλους εμάς που τιμούμε τη μνήμη του».*

Μεταξύ του πλήθους των πιστών που συμμετείχαν στην ιερά Ακολουθία ήταν και οι μαθητές του Κοινωνικού Φροντιστηρίου του Ιερού Ναού, οι οποίοι τιμούν τον Άγιο Ιωάννη ως προστάτη Άγιό τους.